

Acționează asupra CO₂

Natura este viața, iar noi vrem viață bună. Fără să facem ceva, vrem totuși să fim sănătoși și să trăim fericiți. Nesocotind urmările ușurinței de a neglija cu mediul, care ni se oferă total pentru existența noastră, continuăm să intoxicăm atmosfera cu CO₂. Trăim într-o epocă în care principiile tehnologiilor progresiste depășesc cu mult principiile ecosistemelor naturale. Avem parte de vremuri cumplite, pline de violență și trădare, eroism fals și mediocritate. Punem în prim plan ceea ce reprezintă ființa umană ca pe-un animal neșlefuit intelectual, mărunț în interese și desigur corupt. Ceea ce ne permitem a face cu natura, denotă o netă depășire a gradului de moralitate admisibil. Insultele pe care i le oferim accentuează grav un mare regres social. Având în vedere că aproape peste tot, la bază stă factorul uman și în general cel al organismelor vii, cred că e important să ne gândim în primul rând, la existența materiei vii. La menținerea unei vieți calitative, adică sănătoase.

După mine, viața este cea mai prețioasă valoare pentru orice, orice ființă, orice organism necesită condiții prielnice pentru existență. În așa mod, realizăm că nimeni altcineva decât natura, nu este o sursă mai avantajoasă de viață, de bunăstare și echilibru. Logica existențială dictează că totul în univers se bazează pe reciprocitate, oferi și ți se oferă, pe măsura acțiunii întreprinse derivă și rezultatul. Cu toate acestea, natura noastră, așa spune, e încă bună și rezistentă, având în vedere cât de răi și indiferenți suntem noi, nemaivorbind de pasivitatea în ideea de a înțelege nevoia de protecție a sursei de viață. E ușor a te debarasa de lucrurile de care nu mai ai nevoie și a le arunca în grija apei, solului, atmosferei. E atât de plăcut să te recreezi într-o zonă curată și e tot atât de simplu să pleci și să lași în urmă aceeași zonă încărcată cu deșeuri. Din cauza neștiinței sau poate a neglijenței, mulți nu cunosc că o banală pungă de plastic se poate descompune în sol într-o perioadă de la 15 până la 1000 de ani, iar procesul de descompunere a aceluiași șervețel umed durează de la 500 până la 800 de ani. Și asta ar fi doar în cazul solului, dar în apă? Apa depozitează toate deșeurile solide, care la un moment dat, acumulându-se în cantități semnificative distrug celulele de oxigen ce mențin viața organismelor din apă. Cantitățile crescânde de CO₂ nu se limitează doar la deșeurile menajere aruncate conștient sau din întâmplare. Incendiile, emisiile de reziduuri de la diverse fabrici, cazangerii și în primul rând a automobilelor, numărul cărora se află într-o continuă creștere, degradează în mod cumulativ starea atmosferică. Așa cum ne dăm bine seama, CO₂-ul mare din aer e doar unul din pericolele ce amenință omenirea. Numărul catastrofelor se măresc treptat și asta ar trebui să însemne o alarmă. Nu știu cât poate să mai continue tot acest dezmaț, dar îmi doresc să începem măcar cu puținul și să producem schimbări. Dacă vrem să trăim bine e cazul să acționăm asupra CO₂. Să ne unim în gândire și forță pentru a determina acțiunile de diminuare a poluării. În așa caz, cred că arma principală trebuie să fie mentalitatea corectă a oamenilor. Dacă am gândi sănătos, am putea salva și celelalte vieți din marele ecosistem natural, mai ales că prin prisma lor viețuim și noi. Ar trebui să fii un mare neobrăzat dacă nu ți-ar păsa de tot ce te înconjoară. Dacă nu te gândești la tine, ar trebui s-o faci măcar pentru copiii tăi. În primul rând, să-i educi, să le cultivi spiritul de respect față de tot ce generează oxigen, adică viață. Practica japonezilor spune că copiii, la vederea unei plante rare o fotografiază pentru a o admira în continuare și mai ales pentru a permite să o admire și alții. La noi, din contra, observăm o rea tendință de a îmbogăți Cartea Roșie a țării. Iată care cred că ar fi un prim pas spre combaterea măririi cantității de CO₂ în atmosferă. Atmosfera poluată înseamnă bunăstare pe cale de dispariție. Să înțelegem, oameni, că timpul este necruțător, timpul nu stă în loc. Dacă n-acționăm acum, pe urmă va fi târziu. E important să înțelegem că atâta timp cât tolerăm insolența față de mediul natural, creștem CO₂-ul. Cantitățile impunătoare de CO₂ indică o durată de viață mai scurtă, dar și acea perioadă va fi suferindă, întrucât bolile nu cruță, cu atât mai mult, bioxidul de carbon pe care îl consumăm non-stop. Eu aș îndemna lumea să nu piardă vreme pentru căutarea unor soluții indescifrabile, complicate. Soluția constă în atitudine! Ne informăm corect și luăm o atitudine serioasă, în caz contrar, soluția va fi iremediabilă. E drept că educația vine din familie și mai trebuie să înțelegem că epoca în care trăim necesită bună-creștere din partea cetățenilor planetei. Oprind defrișările locale, amenajând noi teritorii verzi, păstrând apele și solul vom putea reduce din CO₂. Efectul de seră are una din cele mai periculoase implicări în reducerea oxigenului atmosferic. Din unele estimări, actualmente se știe că cantitatea de bioxid de carbon este de 0,03, cifra fiind într-o creștere iminentă. Unele cauze ale acestui fenomen survin din activitățile necontrolabile ale oamenilor, din activitățile economice și industriale excesive. La acest

capitol, trebuie de urgență să punem la punct norme admisibile de activitate, astfel încât să avem posibilitate de a vedea și alte progrese sociale și tehnice, să nu distrugem totul și acum. Deja la etapa actuală suntem pe alocuri lipsiți de aer curat, dar cum va fi peste timp? E o mare problemă, care necesită atitudine serioasă. Gravitatea căreia se va micșora substanțial, când ne vom pune în prim plan sănătatea și nu nonvalorile, precum banii. Un mare filosof indian spunea că omul este un prost, pentru că mai întâi își pierde sănătatea făcând bani, iar apoi își cheltuie banii pentru a recupera sănătatea. Consider că e o idee genială, întrucât e valabilă și pentru natură, care e ponegrită prin tratarea ei cu poluanți. În scopul de a merge pe o cale ecologică, nu trebuie să existe conflicte între sexe, vârste, trebuie să domine o unanimitate, deoarece însăși natura nu creează deosebiri după poziția indivizilor într-un grup social, natura echilibrează însăși societatea. Doar că societatea ca atare nu știe a prețui, a dezvolta și poate chiar a lăuda ceea ce ne este cu atâta greu oferit.

Uneori mă gândesc, cât de perfect sunt organizate culorile în univers, cât de fabuloase sunt nuanțele florilor, toate fiind atât de delicate, feminine, încât ești nevoit să le iubești și spinii, care parcă dezarmonizează structura ei firavă, dar care, știm că-i oferă siguranță și protecție. Am pornit gândul despre flori, nu în zadar, deoarece pentru mine, ele sunt un subiect aparte, pe care îl respect atât de mult, așa cum și pe oameni. Și mă doare mult, când mă gândesc că putem pierde un astfel de miracol, care vreau cu deosebire să remarc, că ne ajută să trăim. Plantele sunt cele care consumă CO₂ și elimină O₂, elementul cu care oamenii se hrănesc. E un paradox natural, deoarece noi, oamenii ar trebui să combatem cumva excesul de CO₂ și în pofida faptului că încercările sunt încă puține, uite că suntem susținuți de tot ce e verde și frumos. Asta înseamnă că suntem iubiți.

Și cred că deja e timpul să lăsăm teoriile în spate, să ne înarmăm cu voință și să înverzim lumea, să arătăm că și noi suntem în stare de a iubi. Suntem oameni, avem suflet și asta pune în valoare faptul că știm a iubi, doar că, ori uităm, ori nu vrem. Dar după ce ne-am amintit de puterea miraculoasă a plantelor, trebuie să vrem. E vremea deja și nu avem timp să pierdem nici un minut, întrucât orice secundă în viață are un preț, orice minut o valoare. Nimic nu este zero. Să ne grăbim să trăim viața și să păstrăm sănătatea. Iar în acest sens, știu cu certitudine, că dacă vom iubi, vom și păstra, vom acționa benefic și pozitiv. Prin iubire nu vom mai arunca atâta deșeuri fără rațiune, le vom permite și apelor din lacuri să trăiască, vom sădi puieți, vom dezvolta tradiția bicicletelor și nu ne vom mai rușina de viața de țară, de sat, vom tinde pentru un mod ecologic de viață. Anume acel modus vivendi, spre care, prefer să cred că mergem, acel mod eco de viață care va salva umanitatea și în mare măsură ceea ce susține viața oamenilor pe pământ.

Gorobeț Elena, studentă la Universitatea de Stat din Bălți.